

Quandoquidem neminem inter Numinis cultores numerare oportet, nisi qui simul Deum *mundi Dominum & opificem*, eundemque a creaturis *distinctum* admittit, non possumus non in atheorum classem referre *Benedictum de Spinoza*, natione Judæum, qui religionis, cui in-nutritus erat, desertor, Christianus quidem videri voluit, sed ingenii haut infœcundi commentis nimium indulgendo, Deum cum natura ipsa confundebat.

§. 2. Etenim primus atheismum in systema redigere tentavit in Ethica, quam methodo geometrica adornavit, sequentem de Deo sibi formando conceptum, videl. *unam modo substantiam in rerum natura dari, eamque absolute infinitam, cujus modificationes haberi debeant reliquæ res activa & inactiva*. Hanc vocat *DEUM*, quo simul patet, omnes res secundum ipsum esse in *DEO*, tanquam in suo subjecto, Deumque esse omnium rerum *causam*, ut vocant, *immanentem*, ita ut omnes res particulares, quæcunque sint, ex essentia Dei *necessario* fluant. Imò ne quis de impia ipsius sententia dubitare possit, huic suo fictitio *DEO* omnem *libertatem* denegat, eundemque ex naturæ suæ legibus *necessario* agere statuit.

§. 3. Quod autem impia hæc Spinozæ opinio non ab ipso fuerit excogitata, verum quod plurimi diversarum sectarum Philosophi inter Chal-